

Proste zabawy słuchowe

Zachęcam do wykonania prostych ćwiczeń słuchowych. Do ich przeprowadzenia wykorzystamy przedmioty, które znajdują się w każdym domu.

„Zamknij oczy i posłuchaj”

Opis ćwiczenia: Dziecko zamyka oczy na około 20 - 30 sekund. Stara się skupić na dźwiękach dochodzących z otoczenia. Po upływie określonego czasu otwiera oczy i mówi o tym, co słyszało. Prowadzący ćwiczenie zachęca dziecko, by nazwało odpowiednio dźwięki np.: rozmowa, krzyk, szept, szuranie, tupanie, burczenie, szelest, szum itp.

Ćwiczenie uczy umiejętności słuchania oraz wyodrębniania, identyfikowania i zapamiętywania dźwięków.

„Co słyszysz?”

Pomoce: papier, worek foliowy, szklanka z łyżeczką, garnek, pokrywka, drewniane łyżki, butelka z wodą, parawan. Opis ćwiczenia: Prowadzący kładzie przed dzieckiem pomoce do ćwiczeń i demonstruje dźwięki, które one wydają. Następnie zasłania się parawanem i podaje kolejno jeden dźwięk. Pyta dziecko, co słyszało? Jeśli odpowiedź jest poprawna, można podać dwa, trzy a nawet więcej dźwięków równocześnie lub kolejno.

Ćwiczenie rozwija umiejętność słuchania, różnicowania dźwięków oraz zapamiętywania kolejności ich występowania.

„Jaki to dźwięk?”

Pomoce: po dwie sztuki puszek (lub pudełeczek po jajkach niespodziankach) wypełnionych: kaszą manną, grochem, dużą fasolą, ryżem itp. Wszystkie puszki muszą wyglądać tak samo. Opis ćwiczenia: Dziecko i prowadzący mają przed sobą po jednej puszcze z każdej pary. Po demonstracji dźwięków, dziecko i prowadzący na zmianę potrząsają wybraną puszką i rozpoznają, jaki to dźwięk. Można dobierać dźwięki w pary.

Zabawa uczy koncentracji uwagi słuchowej i identyfikacji dźwięków. Stymuluje rozwój umiejętności przejmowania roli.

„Skąd dochodzi dźwięk?”

Pomoc: tykający głośno budzik, nakręcana zabawka wydająca głośny dźwięk.
Opis ćwiczenia: Prowadzący ukrywa przedmiot wydający dźwięk w różnych miejscach. Zadaniem dziecka jest znalezienie przedmiotu.

Zabawa rozwija umiejętność określenia lokalizacji źródła dźwięku.

„Dźwięki płynące z ciała”

Opis ćwiczenia: Prowadzący prosi dziecko, by zastanowiło się, jakie dźwięki potrafią wydawać nasze części ciała. Pyta, co potrafią: nasze ręce – klaskać, trzeć, pukać, pstrykać, klepać, pocierać; nasze nogi – tupać, skakać, podskakiwać, biegać, szurać, kopać; nasza buzia – mlaskać, kłaskać, cmokać, zgrzytać, chrapać, kichać, kaszleć, ziewać, śmiać się, płakać, złościć się, mówić, szeptać, śpiewać, krzyczeć.

Zabawa uczy orientacji w schemacie ciała, koncentracji uwagi na dźwiękach oraz wzbogaca zasób słownictwa dziecka. Ponadto dziecko może naśladować wszystkie odgłosy i usprawniać w ten sposób motorykę dużą oraz małą także w zakresie sprawności narządów mowy.

Wspaniałej zabawy życzymy